

SLOVENEČ.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman veljá: Za celo leto predplača 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejeman veljá: Za celo leto 13 gl., za pol leta 6 gl. 50 kr., za četrt leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. V Ljubljani na dom pošiljan veljá 1 gl. 20 kr. več na leto. — Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in veljá tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat: 12 kr., če se tiska dvakrat: 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniški ulici h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvemski nedelje in praznike, ob 1/26. uri popoldne.

Štev. 75.

V Ljubljani, v torek 1. aprila 1884.

Letnik XII.

Vabilo na naročbo.

„SLOVENEČ“

začel se je izdajati s 1. aprilom v drugem četrtletji in se toraj za p. n. naročnike-četrtletnike prične nova naročnina, katero naj blagovolijo o pravem času zaradi rednega pošiljanja lista ponoviti, ob enem pa naj nam vsak dosedanji naročnik skuša pridobiti vsaj še enega novega.

„Slovenec“ velja za Ljubljano ne da bi se na dom pošiljal:

Za celo leto	13 gl. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računi 10 kr. več na mesec.

Po pošti prejeman velja:

Za celo leto predplačan	15 gl. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Opravništvo „Slovenca“.

Državni zbor.

Z Dunaja, 31. marca.

Vravnava najvišjega računskega urada.

V današnji seji bila je potrjena pogodba o vzajemnem preskrbljevanji revežev med Avstrijo in Svcio, in so bile rešene nekatere resolucije, ki so bile zaostale med budgetno razpravo.

Potem pa se je pričela obravnava o postavi, ki vravnava najvišji računski urad. To postavijo je pri splošnji razpravi zagovarjal štajarski poslanec Heilsberg, in sklenjeno je bilo pričeti posebno obravnavo. Prvi ugovor pokazal se je pri določbi, ali naj bo predsednik odvisen in odstavljiv ali ne. Liberalna stranka je zagovarjala načelo, da naj bo neodvisen, česki poslanec Mattuš pa je dokazoval, da to ne gre, ker so razmere drugačne kakor pri najvišji sodnji. Glavno delo in odgovornost imajo referenti, in neodvisnost predsednikova, ki nima prav za prav nič opraviti, bi ne imela nobenega vspeha, ako se smejo odgovorni referenti odstavljati. Tudi

vladni zastopnik je v tem smislu govoril, potem je bilo po nasvetu dr. Sturma ustmeno glasovanje, pri katerem se je pokazalo, kako malo poslancev je bilo v zbornici. Z liberalno stranko glasoval je Coroninijev klub, z desnice pa se je mnogo poslancev glasovanju odtegnilo; vsled tega zmagala je levica in je bila neodvisnost in neodstavljenost predsednika najvišjega računskega urada sprejeta s 134 glasovi proti 106. Ker se vlada temu protivi, bode ta postava padla pod klop, ker je ministerstvo gotovo ne bode priporočalo v najvišje potrjenje. Zato bi bilo pa tudi odveč, še natančneje govoriti o tej postavi, ktere drugi paragrafi so bili sprejeti brez vsega ugovora.

Na dnevnem redu današnje seje je še poročilo, kako naj se naloži neki vstanovni denar gališki, in o sodnijski preiskavi zoper poljskega poslanca grofa Tarnovskega, v katero naj zbornica po nasvetu odsekov privoli. Obe reči ste bile rešeni v smislu odsekovih predlogov brez ugovora in potem je bila seja ob eni popoldne sklenjena.

Tudi gosposka zbornica danes zboruje, in stojé na dnevnem redu malo važne reči, večidel obravnave od poslaniške zbornice sprejetih reči.

Govor posl. grofa Margherija za izpeljavo dolenjske železnice.

(Konec.)

Dalje si pa tudi še mislim, da to podvzetje ne bo le posredno, temveč tudi neposredno dajalo dobrih obresti od svot, ki bi se zanj porabile. Ako se ozremo po deželi, kjer naj bi se železnica speljala, takoj sprevidimo, da so bogati kraji po naravi in po zemljišnih pridelkih, po katerih bi ona tekla. Kakor statistika kaže, Dolenjska vsako leto 330.000 hektolitrov vina pridelava, katero se bo večinoma izvozilo; gozdi, po katerih sedaj kurjava in stavbeni les kar gnije, ker ga ne morejo v denar spraviti, merijo 150.000 oralov in bodo s svojimi pridelki lesni trg preskrbovali, iz česar bo imel posestnik, kakor tudi železnica lep dobiček. Mnogo bogatih premogovih skladišč, ki sedaj v temni zemlji počivajo in nobene cene nimajo, zadobilo bo še le po-

tem svojo vrednost. Tudi doljenske fužine, ki se daj daleč od železnice s težavo izhajajo, zadobile bi novo življenje v obližji železnice. Zdravilne toplice, katerih je po Dolenjskem mnogo, približale bi se trpečemu človeštvu, da ne govorim še o poljskih pridelkih in živinoreji. Ko bi Dolenjska imela železnico, dospela bi zopet na ono stopinjo blagostanja, na kateri je že bila, ko se je en del orijentalnega prometa po njenih cestah premikal. Prebivalci bi zopet lahko plačevali davek in tiste tako nepriljubljene rudeče kape izginile bi iz površja.

Iz one (leve) strani se je sicer nekdanj zaklicalo nekemu govorniku na desni: „Čevljar ostani pri svojem kopitu!“ Vojaška strategija sicer ni moje kopito, vendar pa si usojam tudi to stran železnice od bližej osvetiti, ker bom navedel vzroke, ki morajo vsakemu laiku (nestrokovnjaku) jasni biti. Ako se ozremo na železnične zemljevide, odmah vidimo, da imamo le eno progo, ki je zmožna vojske in njihovo vojno pripravo ne daleč od morskih obali v Reko in Dalmacijo prevaževati. Vsak še tako malosten sovražnikov oddenek, kteremu se posreči, da se v Kvarnerji vtabori, bil bi vstani to železnico napasti, in jo razrušiti, ter tako ondašnje morske obali od suhe zemlje ocepiti. Ako pa železnica iz Josipdola v Reko drži, imeli bi progo skrito, po kateri bi vsako vojsko lahko v najskrajnem času postavili na morske obali in sovražnik bi ji ne mogel do živoga. Pa tudi če bi se nam na severo-iztoku ali pa na severu kaj spletlo, izvestno noben vojskovodja ne bo preziral koristi, ktera se mu bo ponujala iz naravnostne zveze Ljubljane s Karlovcem; kajti ob enem tudi na večno nemirnemu iztoku še vedno vré, in če bi se prevratnim hudobnežem ob naši jugozapadni meji posrečil njihov prevratni napor, bilo bi izvestno jako velike strategične veljave, ako bi se v Ljubljani nastavljena armada prav po volji vojskovodje in pa po potrebi v 24 urah ali na jugozapadno ali pa na jugoiztočno stran porinila.

Imenovana železnica bila bi že zdavnej dodelana (fait accompli), ako bi ne bila ogerska vlada oporekala priklopu na hrvaško-ogerske železnice in ako bi ne bilo pozneje leta 1878 (Bosna). Sedaj so pa razmere čisto drugačne. Naši sosodej onstran

LISTEK.

Sanje.

(Konec.)

Pa vrniva se spet h kupu, od kterega sva bila zdaj nekoliko zašla. — Kaj praviš, kakova rastlina je neki to-le? — Nožice ima, krilei, glavico, rilček — to ni rastlina, živalica je, — komar je. Streljenski krvolok! Ali slišiš, kako mrči in se repenči? Z zakriškim se je sprl (povod je bil res nenačuden — Evina hči) in zdaj ga na dvo boj kliče. Kakor petelin na dvorišču, kedar pride sosedov jarec k njegovim putam! Ti hudoba, ti, mala! Zakriški je kar od strahu pobegnil. Pa beg ni ohladil komarju jezice. Dolzih dvajset let jo goji še potem v svojem malem srčici, in ko se mu čez toliko časa ponudi prilika, prisili nasprotnika, da se mora ž njim biti. Grozen boj! Ne upam se ga popisati, le konec naj povem. Komar je mahnil zakriškega s

sabro preko glave in potem mirno dejal: „Sedaj sva pobotana, jaz tebi odpuščam (mislil je reči odpustim), kar sem ti zakrivil.“ Krasen zgled bratovske odpustljivosti! Srečno ljudstvo, ki bo take komarje redilo! Njemu se mora omečiti sree, kakor vosek in oblažiti, da mu ne bo niti najmanjšega prigovora gledé pravosti. Pisatelji tečite na splav h komarju, učite se od njega dobrih del krščanskega usmiljenja in ljubezni. Nesrečne ljudi, zlodeje, sovražnike spravite brž iz sveta, da bomo drugi srečni in v miru živeli. Sukajte meče, sprožite samokrese, pritiskajte ljudem puško na srce, izročujte valovom nepotrebne otroke Adamove! Pa le hitro, dokler niso ta sredstva še obdačena ali patentovana v ta namen. — Komar, komar, nerazumljiv velikan si mi! Treba bo iti po tistega profesorja, ki tako zaverovano tiči v cvetu in sadu Jurčičevega peresa, po profesorja, ki obučuje z grajskim Leonom močno tako, kakor se suče samotarski komar okrog mladega Limbarja, kateri je po imenu nenačuden, po duhu in vedenji pa — prenavaden. Pa potolaživa se, saj pravijo, da pod solncem ni nič več novega.

Kar se nam dozdeva novo, je v resnici staro v prenovljeni obleki — je dejal neki človek. — Pa spet mi je prišel komar na misel. Da se ga odkrižam, hočem mu priznati čast, kakoršno smo skazovali v mladosti pikajočim komarjem, ko smo jih ponašali: moj, moj, moj — ti s . . . diš. — Tako. Zdaj v teh skrožkih ni nič več posebnega. Poglejva pravo zrnje v peharčku. Oh, presneto ga je malo! Lačna kura vsega pozoblje za kosilce, tako ubogo malo ga je in še to ni jekleno. Lepo zrnje mora biti napeto, svetlo, s tenko kožico. Iz tacega je kaj moke, to bo dalo pa same otrobe. Zdaj pa pomisli, kaj bi bilo, ko bi dal kdo zrnje s podrešetno in skrožki vred v mlin! Ta bi že ne imel okusnega kruha in tudi tečnega ne, morda bi bil še celó škodljiv slabotnemu človeku . . . Tacega žita tedaj ne kaže sejati.

Idiva k družemu kupu! Ta se je skrožil v rešetu nad zrnjem, čegar znanstveno ime slovi krvna osveta. — Brrrr! — Kako strese človeka! Vsako zrnice je s krvjo napojeno tako, da ne loči steklasa od zdravega zrnja. Zdi se mi, da je sama omotica. In čegava je ta kri? Živalska ne, človeška je. Grozno!

Litave se jako radi nazivajo viteški narod par excellence (z odliko). Jaz pod viteštvom ne razumem veselja z ravnimi ali krivimi samokresi drug na drugega streljati, temveč da se izkazana prijaznost zopet vrne. Ravno sedaj, ko smo ogerski kroni na ljubo po dovolitvi zgradbe arlske železnice toliko žrtvovali, se nam pač ni nadjati, da bi nam Ogrji odrekli malostno prijaznost in ne dovolili priklopa dolenske železnice na hrvaško-ogersko pri Karlovcu ali Josipdolu. Iz teh vzrokov usojam si visoki zbornici priporočiti naslednjo resolucijo v sprejem:

„Vlada se poziva, da naj se potruži z vsemi pripomočki prizadevati si, kolikor jih ima na razpolaganje, da se dogradi Rudolfova železnica preko Ljubljane na Novomesto do Karlovsko-Reške železnice.“

Dostavek k odgovoru na dopis iz „Spodnje Štajarske“.

(Glej „Slovenec“ štev. 70.)

Z Dunaja, 31. marca.

V odgovoru na dopis iz „Spodnje Štajarske“ v 68. štev. „Slov. Naroda“ sem menda zadostno dokazal, da je bil dotični napad na slovenske poslance neopravičen. Drugi dan, ko je bil ta odgovor odposlan, prišla mi je v roke 69. štev. „Slovenskega Naroda“ z drugo polovico omenjenega dopisa, v kateri se pa tudi nahajajo nekatere trditve, na ktere se mi zdi potrebno nekoliko odgovoriti.

G. dopisnik popraša, zakaj naši poslanci ne poročajo nič o svojih posvetovanjih, ki so jih imeli? Zato ne, ker razgluševanje posvetovanj reči sami dostikrat ne koristi, ampak ji večidel še škoduje. Že večkrat smo imeli priliko se prepričati, da je bila ta ali una reč dobro napeljana, da je pa naposled spodletela, ker je po nepotrebnem, ali vsaj prezgodaj prišla v javnost. Zato nikakor ne gre natolcevat poslance, da zanemarjajo svojo dolžnost, ker ne trobijo po svetu, kaj se je v vsaki zadevi posebej storilo.

G. dopisnik dalje pravi, da nikjer ni čital, kako je dr. Tonkli zavrnil Konradove besede, če jih je v obče zavrnil. Kar se godi v zbornici, čitamo v stenografičnih zapisnikih, kje pa najdemo, kar se godi v odsekih ali za kulisami?

Ko bi g. dopisnik res prebiral stenografične zapisnike, bi tako abotno ne pisal, ker bi bil v stenografičnem zapisniku našel, da ravno dr. Tonkli je bil lani v budgetnem odseku nasvetoval resolucijo, naj se ministerski ukaz gledé slovenskega učnega jezika v srednjih šolah na Kranjskem raztegne še na vse druge dežele, kjer Slovenci prebivajo; našel bi bil, da je dr. Tonkli v 279. seji državnega zbora 9. marca 1883 to resolucijo v obširnem govoru prav temeljito zagovarjal, in da sta ga grof Coronini in dr. Vitezič prav krepko podpirala ter k njegovi resoluciji nasvetovala dostavke gledé italijanskih in hrvatskih učencev. Ta dostavka sta bila vzrok, da se je resolucija še enkrat vrnila budgetnemu odseku, in da je vsled tega še le letos prišla v razgovor. Ko se je v budgetnem odseku obravnavala, je zopet dr. Tonkli odločno zavračal

besede ministre, in ko b se g. dopisnik res toliko zanimal za obravnave, čital bi bil v „Slovencu“ ali pa „Soči“ obširno poročilo o dotični obravnavi in bi ne bil pred svetom tako očitno kazal svoje nevednosti z nedolžnim vprašanjem: kje najdemo, kar se godi v odsekih in za kulisami?

G. dopisnik je pa tudi na drugem kraji svojega spisa pokazal, da prav malo ali pa jako površno prebira stenografične zapisnike in slovenske liste. Proti koncu svojega dopisa namreč iz „Slovenca“ ponavlja besede: O budgetni debati vzdigne se ta ali oni poslanec, da bode z veseljem — ali še celo z „navdušenjem“ — glasoval za proračun itd. Ko bi g. dopisnik prebiral stenografične zapisnike, bi bil našel, da teh besed noben slovenskih poslanec ni govoril, da jih je bil le enemu izmed njih prav zlobno podtaknil nasprotni liberalni poslanec Menger, da je pa v drugi seji dotični slovenski poslanec njegovo lažljivo trditev odločno zavrnil. Umevno je, da so se bili nasprotni listi kakor „Grazer Tagospost“, „Laib. Wochenblatt“ in „Kmetiski Prijatelj“ hlastno poprijeli te laži in jo zlobno razširjali, ker je že od nekdaj opravljanje in obrekovanje najmočnejši orožje nasprotnikov. Ali da jim pritkavajo tudi naši domači listi in da nasprotnikom pomagajo natolcevat svoje poslance, tega ne moremo umeti, in še manj moremo umeti, da to dela narodnjak, ki se hvali, da prebira stenografične zapisnike.

Anarhisti in mednarodna zveza.

Anarhisti so napravili po celem svetu med saboj zvezo, ki jim je do sedaj priložnost dajala, najsuroveja hudodelstva večinoma brez kazni doprinasati, kajti bili so vsi bratje med saboj in so že za to skrbeli, da so iz tuje dežele k njim pribeglega brata hudodelca gostoljubno sprejeli in prikrili maščevalni roki žaljene pravice. Na tem svetu pa je že tako, da vsaka reč le nekaj časa trpi in tudi najbolj prebrisan žid se konečno le vjame. Države je ta bratovska zadruga, ki celo Evropo in vso severno Ameriko obseza skrbeti jela, ter so prišle do posledice: najbolje bo tukaj klin s klinom! Hudodelci so med saboj mednarodno zvezani in pobrateni, policije se morajo pa tudi med seboj mednarodno zvezati, ako hočejo svojemu poklicu pri današnji navihanosti zlodejev zadostiti. Tej mednarodni zvezi pristopile bodo vse evropske države in pa severna Amerika, ker so se v najnovšem času vse prepričale, da je le na tak način mogoče zlo iztrebiti, katero žuga svet porušiti. Ta zveza bo pa tudi še le tedaj svojo nalogo vestno in zdatno izpolnjevali zamogla, ako v resnici vse države k nji pristopijo; kajti kaj bi pomagala le zveza vseh drugih evropskih držav, če bi pa Švica ali pa recimo Francoska, kjer so sedaj anarhisti tako rekoč gospodje v deželi, branila se k njej pristopiti. Tu in tam bi anarhisti še na dalje lahko z največim premislom in prevdankom kovali sovražne in pogubljive načrte za sosednje države in nihče bi jim ne mogel do živga. Koliko si je n. pr. že Rusija prizadevala, da bi svojim nihilistom vrat zavila, toda vse zastoj, kajti kakor dolga in močna je njena roka pravice, do Švice vendar le ne seže, in ond

je bilo gnezdo, kjer so se vsi umori nekaj malega izvzemši osnovali. Koliko si prizadeva gostoljubna Angleška, da bi zatrla grozovitne in krviželjne fenirje, ali zastoj, ker imajo v Ameriki varno zavetje, od kodar morilno svojo roko preko Atlantika stegujejo. Rusija se je že sicer pred nekaj leti s predlogom oglasila, da naj bi se osnovala mednarodna policija, a tedaj ni nihče na njo poslušal, ker so se hudodelstva na obstoječo človeško družbo edino le ondi doprinasala in je drugod mirno bilo. Sedaj so pa vragovi sklenili svet požgati in sedanjo družbo pomoriti in takemu započetju se mora ves omikani svet vstaviti, ako se hoče rešiti pogube. Arhimed izumivši vód in spoznavši njegovo važnost za premikanje teže, je vskliknil: „Pokažite mi točko, kamor naj se uprem in svet vam dvignem iz tečajev!“ Anarhisti so ga brez vóda prehiteli zasledivši v dinamitu in nitroglicerinu tisto točko, za katero stari računovedec ni vedel. Ako je toraj državam obstanek sveta mar, morejo pred vsem točko anarhistom spodbiti, v katero se mislijo vpreti. Tako je in nič drugače; toraj res taka mednarodna zveza najpred in nujno potrebna.

Politični pregled.

V Ljubljani, 1. aprila.

Notranje dežele.

Južno-tirolski poslanec Bertolini se je v državnem zboru pritožil, zakaj se že več let zaporedoma vsi *politični procesi* iz južnih Tirol in iz Trsta pri porotni sodnji v Inomestu obravnavajo. Minister Pražak je na to odgovoril, da so tega obstoječe razmere krive, ter, da se ni poprej nadjati boljšega, kakor da se sedanje razmere odpravijo. Pač pa je vlada že to mislila, če bi ne bilo za Trst primerno vpeljati izjemnega stanja, kakor ga ima Dunaj. Razloček bi bil le ta, da je na Dunaji vpeljan proti anarhistom, v Trstu vpeljali bi ga pa proti irredentovskim rovarjem. Da bi bil za Trst pač potreben, bo vsak potrdil, kdor razmere ondi le količaj pozná. Slovanski živelj ondi trpi, kakor kamen pod kolesom in se mora vrh tega še terorizirati pustiti od „irredentovcev“, ki imajo na višjem mestu svojo krepko zaslombo. Slovanska tednika ondi izhajajoča krotka sta, kakor jagnje, laški dnevniki so pa dan na dan polni najgršrega psovovanja na Slovane in jih žalijo. Pa to še ni največje hudo, tega bi tudi izjemni stan ne odpravil; največji hudo so za Trst irredentovske petarde, ki se ob vsaki priložnosti vladi in Slovanom nastavljajo in te glasno upijejo po izjemnem stanu. Laške novine in laška društva so tisto gadje gnezdo, kjer se pripravljajo morilni strup za slovansko kri in proti temu se mora nekaj zgoditi. Tako časnikarstvo, kakor izhaja sedaj v Trstu v laškem jeziku, naj se, če hoče, izdaja v Rimu, Milanu ali Turinu, v Trstu pa tega avstrijska vlada ne sme trpeti, ako ji je na ohranjenji Primorja ležeče. Gnjila rana mora se izrezati iz zdravega telesa, ako se noče celo telo pogabiti.

Na *Hrvaškem* si stoji šest strank nasproti in vsaka skuša drugo spodriniti in svoj prapor zmage zasaditi na volišči. Prva stranka je narodna stranka, ki bi se vsled svojega programa lahko obnesla, ako bi se je ne bila neka malomarnost poprijela, ki jo bolj mori, kakor pa k delovanju spodbuja. Celó toliko je malomarna postala, da je misel na osnovo in vstanovitev lastnega lista opustila.

To že ni za zdrave ljudi. Še moka bi morala biti krvava, človek bi kar zdivjal, ko bi jo vžival. Zakaj pošiljajo tacega semena? Čudom se moram čuditi, zakaj se še ni nihče radi tega oglasil. Pa kaj bo čudno, ko ne utegnejo. Kdo bi pa tačas svojim sosedom pod roko gledal in bratom prahu iskal v zdravem očesu? Sicer se pa ne smem prenageliti. Morda se je kje kdo že oglasil, pa glas ni še do naju prišel, ker se radi tistih sitnih prirodnih postav tako počasi razširja. Potrpiva še nekoliko, to kri nesiva pa na njivo, da se globoko podorje. Za drugega ni, k večjemu za oblogo, ko bi jo hotel mlinar smleti in bi svinje ne dobile po njej iker. Ko je blago že predelano, bi človek vendar mislil, da bo bolje. Mislim, da take robe vsaj ne bodo več pošiljali, ni plent! Vredno je res toliko za kar jo obrneš, ali... kdo jo bo pa kupal, če vidi, da brez tacega blaga lahko prebije. To pa pošiljalcu ni Bog vé v kak dobiček. Dobro blago gre v denar, ker se samo hvali, ne pa srednje ali slabo. Prvih snopov bi se jaz več upal prevesti in spečati mej ljudi, kakor pa prejšnje gorske mešanice in te osvete vkupe. Moj brat je bil nedavno poslal dva taka snopa svaku na ogled. Pri njem je šival krojač. Ko je ugledal snopa, je takoj

našel na mizo, kolikor sta stala in ju vzel. Ako je ljudem blago všeč, radi kupujejo, tacega, ki jim pa ne vgaja, ne marajo. Radi tega je treba na prodaj imeti le pošteno, dobro in zanesljivo blago, katero koristi ljudem in prodajalcu.

Pa da se preveč ne okrvaviva, odmakniva se k zadnjemu kupčku. Ako ga primerjam prejšnjima dvema, zdi se mi kakor bi primerjal krtino griču. Sicer pa ne smeš krtine imeti za kaj malenkostnega. Krtina je majhen vulkan. Kakor je vulkan nevaren, kedar začne lavo metati iz žrela, prav tako ugonobi lahko male živalice krtina, ako krt nenadoma pririje prsti iz zemlje. Ker midva nisva velika, ne hodiva preblizu. Vidim sicer marsikaj mičnega, pa ne smem blizu, da me vulkan ne zasuje. — Obrniva se raje k sevnici, ki ni tako nevarna. Lepo žito je v njej, dokaj jekleno, samo za vsacega kmeta ni — le za velike posestnike bo. Sicer ima pa tudi to svoj „prav“. — Vzraslo je na tujem, pa je poslovenjeno. Tu se mi zdi nekaj čudno. Slavni Cervantes pravi namreč, da so prevodi le toliko vredni kakor preproge od zadnje strani ali narobe obrnjene, ta prevod (to je, to žito) je pa več vreden, če tudi bi bil lahko še več. Res je bilo nekaj podrešetne, pa seme radi nje

ne izgubi vse vrednosti. Ima svojo realno ceno, ki ni brez ideala. To je toraj lepo, umetelno in kot tako tudi blaži sree. Saj veš, da te lahko tudi podlost blaži, ako vidiš v njej ideal. — Ciril! — potres — vulkan — —

Ta strah me je bil tako pretresel, da so me v tistem hipu zapustile učene sanje in z njimi prijatelj Ciril, jaz pa sem še vznujen stegal noge, da bi utekel veliki nesreči, dokler se nisem prepričal, da sem v varnem zavetju pod odejo. — Ko mi je pa prišel drugi dan Ciril za god voščiti, sem mu povedal, koliko mi je dal po noči v sanjah opraviti ter ga vprašal, če bi mi znal sanje razložiti. On pa se je nasmehnil in dejal: „Sanjam človek navadno ne sme verjeti in jih tudi ne razlagati, tvojim pa verjamem in jih tudi lahko razložim. Tisto polje v sanjah je literarno polje slovensko, seme pa, ki je namenjeno za to polje, ni nič drugega kakor naša „Narodna biblioteka“. — Petero snopov namreč pomeni petero bukvic „Kranjske Čbelice“, zmlačeno žito pa druge zvezke.“ — Ali je moj prijatelj prav razložil sanje, sami sodite.

Stališče ji je bil pogodben zakon, zastopala ga je pa tako mlačno, da je prišla ob vso vero tako pri prostem narodu samem, kakor tudi pri meščanih, odličnejši možje jeli so ji hrbet obračati in so prestopali k novi stranki „divjakov“. Ta stranka si je ravno tisto stališče zbrala, kakor narodna, namreč pogodben zakon, razloček med obema je pa ta, da divjaki z vso silo zahtevajo njegovo izvršitev, med tem ko narodna stranka le bolj v gladkih rokovnicah okoli njega hodi. Tretja stranka je neodvisna narodna stranka ali zmerna opozicija. Tukaj je najodličnejše razumništvo zbrano okoli čisto novega praporja, na katerem se bere: „trializem“. Ta stranka bo na to delala, da pripravi svoji domovini položaj, v katerem ste sedaj Avstrija in Ogerska. Samostojna Hrvaška ji je glavni smoter, če ga bo dosegla, je se vé da drugo vprašanje. Četrta stranka so pa iz poslednjega deželnega zbora, še vsakemu v živem spominu ostali Starčevićjanci. Program je popolna neodvisnost in samostalnost Hrvaške. Stranka ima v narodu večino in posebno ognjevitost mladine se ji ne manjka. Preveč ognja in premalo takta in premisleka se ji očita, če tudi se ji mora priznati, da se ji bodo sčasoma morda spolnile želje, ki jih sedaj goji. Toda prav kmalo pa tega še ne bo. Pri peti stranki zbrali so se Srbi v kolo. Ti so porabili svoje versko lice, da so se odcepili v lastno stranko, kateri se očita, da se preveč v Beligrad ozira. Njim je več za pravoslavne svoje vzore, kakor pa za politiko in s katoliškimi Hrvati niso ravno najboljši prijatelji. Šesta stranka so pa narodne izdajice ali madjaroni. Sami si pa pošten primek unijonistev pridevajo. Tem bi bilo najljubše, ako bi Ogri iz Hrvaške kraljevine en sam madjarski komitat napravili in Hrvate podavili. Z eno besedo, ravno taki so, kakor povsod, ne boljši in ne slabši. Hrvaško in Hrvate vidijo le pod madjarsko pestjo srečne. Na veliko srečo dežele jih je malo in nimajo skoraj nobene moči. Tak je sedaj položaj pri naših južnih bratih. Veliko preveč strank so si osnovali, da bi se kaj prida in vspešnega delovanja pričakovati smelo.

V ogerskem državnem zboru obravnavali so postavbo o *zgradbi železnice Mostar-Metković*. Pri tej priložnosti sprožila je opozicija zopet državno-pravno vprašanje gledé Bosne in Hercegovine. Rada bi bila zvedela, kaj bo prav za prav s tema pokrajinama, ki nista ne krop ne voda. Tisza je odgovoril, da je pač vsakemu znano, da se Avstrija ondi nahaja vsled evropskega pooblastila, katero so ji velešile v Berlinu izročile. Poslanec Herman pravi, da je Avstrija po Bosni jela svojo staro politiko razvijati in da vse tako kaže, da se bo Bosna Avstriji priklopnila. Ministerski predsednik se je že za časa zasedanja dvomljivo obnašal, in še sedaj se neče v pravi luči pokazati. Grof Apponyi je tudi proti dovolitvi kredita, ker vlada taji, da je željna Bosno priklopiti in je sploh ni volja parlamentu svojih nakan razodeti. Tisza je napade levičarjev pobijal in postavbo o zgradbi železnice priporočal v sprejem. Pri glasovanju bilo je 130 glasov za, 73 proti in postavba se je z večino 57 glasov sprejela.

Vnanje države.

Bolgarsko sobranje je sklenilo, da se mora v ondašnji vojski na to gledati, da se bo v vsaki družini (kompaniji) vsaj jedno mesto zasedlo z bolgarskim častnikom. Dolgo je bilo vse tiho o tem. Se le sedaj se je vojni minister Cantacuzene oglašil in se temu sklepu po mogočnosti upiral. Sobranje je potem odjenjalo pod pogodbo, da mora vojni minister na drug ugoden način za bolgarski živelj skrbeti, da se bo v vojski ohranil.

V *nemškem državnem zboru* rekel je načelnik mornarstva, da ga je urad zunanjih zadev naprosil, da bi se odposlala kaka topniška ladija s primernim zastopništvom na zapadnoafrikanke obali, kjer naj se ustanovi nemška pomorska postaja, ktere do sedaj ondi še niso imeli.

Delalci po Anziških rudokopih so odpovedali delo. Zaradi tega je Rochefort 22. p. m. v *Parizu* sklical tabor, ktere ga se je več ko 3000 oseb udeležilo. Rochefort je govoril in delavce, ki se sedaj kujajo, splošni podpori in usmiljenim srcem priporočal. Za njim je govoril nek krčmar, ki je od svojega dvanajstega leta pa do sedaj po premogokopih delal in predobro vse težave pozna, katerim so ondi delalci razpostavljeni. Sedaj, pravi, nisem več premogokop, temveč gostilničar, pri katerem se nezadovoljneži zbirajo. Že cel mesec so ljudje brez dela, stradajo, pa so vendar le z malenkostjo zadovoljni, ktero tu pa tam naberačijo, da se preživé. Ker so tiste jame v rokah Orleanistov, delalci pa vsi republikanci, jim je toraj pač dobro znano, da se jim ni pomoči nadjati, in da jih bodo Orleanisti rajši izstradali, kakor pa jim pomagali, kljubu temu so pa vendar le delalci rajši v republiki lačni kakor pa v monarhiji siti in rejeni(?). Govorilo se je še mnogo tega in onega in delalci so sklenili rajši poginiti, kakor pa samopašnim delničarjem podati se.

V *Ameriki* jeli so irski „fenirji“ ali anarhisti izdajati lasten časnik, v katerem javno umor in rop kakor nekaj za današnji čas potrebnega povišujejo, in sicer poživinjini ljudje pravijo, da je to „učena vojska“ slabjega nasproti močnejemu. Verujejo edino le na moč dinamita, če tudi noža, bodala in revolverja ne sovražijo. Denarja so že 27.000 dolarjev nabrali; s tem bodo plačevali tiste, ki jim bodo morilno roko posodili, kajti izvrševalni odbor si je

napravil izpisek vseh tistih nesrečnikov, ki so se nad anarhisti pregrešili človeške pravice ali pa človeško družbo branec in to so sodniki, policisti, porotniki in priče, ktere so v Burkejevem procesu proti njim pričali. Celo liberalnega Gladstona so jeli nekaj pisano gledati, in se mu čisto lahko primeri, da jim bo nekega dne v glavo padlo in ga bodo tudi med odločene žrtve postavili.

Iz *Kahire* dohaja vest, da se je več dosedaj Angležem sovražnih šejkov spreobrnilo. Prišli so s svojimi prijatelji in z drudimi poglavarji k Angležem in so jim obljubili Osmana Digma vjeti. Vojakov imajo menda blizo 5000 mož, ki med Suakimom in Kasalo prebivajo. Drugi šejki so se zavzeli, da bodo za prosto cesto med Suakimom in Berberjem skrbeli. V Kahiri se bode vkreal en polk konjice in dva polka pešcev, ter se proti Suakimu popeljejo. Osman Digma sam je pebegnil, ker večina njegovih ga je zapustila. Saj pa tudi ni več varen, kajti 5000 dolarjev, ktere so Angleži na njegovo glavo nastavili, za zamorca niso kar si bodi in so tudi po izhodnem Sudanu že svojo moč pri grabežljivih in lakomnih Arabcih kazati jeli. Osman Digma je nevarnost spoznal in se ji skuša z begom umakniti.

Izvirni dopisi.

Iz *Kamnika*, 30. marca. (*Liberalizem*.) Da naš mestni zbor pod vodstvom liberalnega župana popolnoma liberalno postopa, je „Slovenčevim“ bralcem kolikor toliko že znano. Našim mestnim gospodom pa ni nikakor več všeč, da jih tukajšnji dopisnik imenuje liberalce. Preveč se je namreč že pisalo o pogubnem liberalizmu, ki je zadnjih deset let rojil tudi po naši državi in žugal razdvojiti cerkev in državo na veliko škodo obeh, in je Avstrijo skoro na beraško palico spravil, da ne bi tudi naši slovensko ali nemčursko misleči mestni očetje zvedeli, da je liberalizem neka prav slaba reč, ki je prišla pri resničoljubnih ljudeh ob veljavo in za ktero se katoličan ne more in sme ogreti. A naj se branijo kolikor se hočejo, vsak nepristransk opazovalec naših žalostnih razmer mora „Slovenčevemu“ dopisniku pritrditi.

Torej Kamnik je liberalen! Jasno je o tem spričeval oni slavolok, ktere ga so postavili lansko leto za cesarjeve slavnosti pred Kristofovo hišo. Imel je napis, ki je sicer molčé, pa vendar določno domačinom kakor zunanjemu svetu kazal, kakega mišljenja je mestni zbor.

Glasil se je napis: „Vse za dom, cesarja!“ Kje je pa ostala vera? Znano geslo katoliškega slovenskega naroda se glasi: „Vse za vero, dom, cesarja!“ O tem je bilo v „Slovenu“ že govorjenje.

Kako malo se ozira sicer naše mestno predstojništvo na versko prepričanje svojih volilcev, kaže dalje zadeva dveh znamenj „na grabnu“, izmed kterih je eno posebno zato znamenito, ker se je postavilo v zahvalo, da je nehala ona zlobna kužna bolezen (kolera), ki je pred kacimi 30 leti razsajala po Kamniku in posebno na grabnu zahtevala mnogo žrtev.

Ker ste bili znamenji že precej v revnem stanu, hotelo ji je ljudstvo samo popraviti in nekdo je že naredil načrt, po katerem naj bi se naredili. Tu je vzel prejšnji mestni zbor, ki je imel tudi nekatere konservativne može v svoji sredi, sam to stvar v roko in je sklenil, naj se znamenji „na grabnu“ poderete in se v kratkem nadomestite z drugimi, ličnejšimi. Tudi je bilo županu naročeno, naj postavi „na klanec“ novo znamenje, ker so staro podrli, ko so klanec prekopal. A pristavljeno je bilo, da še le takrat, ko bo občinska denarnica v srečnejšem položaju.

Ne dolgo potem zložili so Grabničanje in nekteri drugi čez 70 gold., ktere so izročili županu, naj jih porabi v ta namen. A na to so bile kmalo nove volitve, pri kterih so brez boja zmagali sami liberalci. Od takrat se županstvo ne zmeni več za oni sklep mestnega zbora. Stari znamenji so pred cesarjevo slavnostjo podrli se in njuno tvarino porabili pri zidanji neke ograje, novih pa še zdaj ni, če prav bo od takrat kmalu leto preteklo. Ljudje, posebno Grabničanje se huduje nad tako malomarnostjo in poprašujejo, če bodo vendar enkrat že dobili znamenji, a nihče jim ne more povedati, kdaj da se bo spolnila njihova želja. Župan in pa ves mestni zbor si pa lahko misli: „Za tri leta smo trdni, hudujte in jezite se kolikor se hočete; če je pa vendar že treba kaj odgovoriti, se pa izgovori tudi še dobé, ki vam bodo saj za nekoliko časa zaprli usta.“ A naše mestno predstojništvo naj pomisli,

da vsaka reč le nekoliko časa trpi in da ima tudi potrpežljivost in dobrovoljnost Kamničanov svoje meje.

Naj danes omenim še to, da se pri nas postni čas ne razločuje posebno veliko od predpustnega. Harmonike se glasé po gostilnicah skoro ravno tako, kakor drugikrat in vabijo plesaželjne pivee. Da, še celó na kvaterno nedeljo niso omolkile. Ali je to prav ali ne, vé menda vsak, tudi priprost človek. Dovolite, da vprašam, ali nima županstvo oblasti, pravice in dolžnosti takih reči, ki so vernemu ljudstvu v pohujšanje in spodtiko, zabraniti in primerno kaznovati.

Iz *Celovca*, 28. marca. (*Raznoterosti*.) Mnogo mnogo hrupa so tu delali naši zagrizeni nemški liberalci o priliki proračunske debate in so že skoro videli mogočnega Plenerja za prihodnjega finančnega ministra in njegove somišljenike. Se vé, da tako misel in govorico so imeli naši sedaj tako nesrečni širokoustni liberalci s „pipo“ v ustih po gostilnicah, da bi se pa kakov njihov poslanec v državnem zboru oglašil, o tem ni ne sluha ne duha in to je vse lepa hvaležnost za dobrote, ktere so od sedanjega ministerstva prejeli, in za-njo še marsikaj lepih števil v proračunu za bodoče leto. Se vé da, to so le vsakdanji vrabci, ki vedno čivkajo po strehah.

Ko ravno o tem čivkanji pišem, naj še dodam lepe komplimente do nas Kranjcev o priliki umora, kteri se je žalibog dovršil na naši zemlji pri Vidmu, kteremu je bil žrtva častniški namestnik tukajšnjega polka, pri povratku iz Hrvatske; nečem navajati zlobnih izrazov, ktere so si upali ti naši „modrijani“ izustiti, dovelj je odgovor: „Wie der Schelm selber ist, so denkt er von Andern!“

Tu se je pričelo jako marljivo delati za ustanovitev „katoliškega tiskovnega društva“ („Katholischer Pressverein“), ktere ga pravila so že od visoke vlade potrjena in bode kmalo do občenega delovanja dospel. Namen mu bode izdajati: katoliško-političen časopis, brošure in druge tiskovine katoliško-političnega zadržanja: kar je prav lepo in dobro, da bode vsaj katoliška stranka imela svoje glasilo in branila tudi naše žalibog še jako žalostne razmere, ktere niso boljše nego one tužne Istre! Le z vstrajnim, složnim in neutrudljivim delom, bi se dalo še marsikaj doseči, da ne bode strupeni liberalizem s svojim gadom „Schulvereinom“ tako razdeval, kakor pričakujejo naši fanatični „Mihelni“.

Ker že ravno o „Schulvereinu“ poročam, naj še omenim, da se še celó naš uradni list, s cesarskim orlom z novei slov. davkoplačevalcev podprt, nekako veseli te spake in dela reklame zanj, ker ko se je zadnjič ustanovila nekje med Slovenci, neka slabo duhteča „Ortsgruppe“, hitro je prinesel vest, da so se Slovenci prvi vpisali; lepi taki Slovenci, kteri so morali svojo kožo na povelje nekega „plemenitega“ (?) gospoda, ker bi jih drugače lepo po liberalno zatiral ali celó uničeval, na prodaj nesti. Žalibog, da žalostne razmere koroške Slovence silijo gojiti strupenega gada na svojih prsih. In pri takih razmerah si upajo liberalni kričarji še široko ustiti in pisati, da je „vesoljno“ nemštvo v nevarnosti, da se iz Nemcev Slovani preustrojajo, kakor je naših liberalnih gospodov „konfuzni“ listič („Freie Stimmen“) pisalo, da so se tu na Koroškem iz 100.000 Nemcev Slovani naredili in to vse po favorizih, da bode treba tem strogo na prste paziti in druge enake smešne reči je trosil svojim lahkovernim, pa pičlim bralcem, saj revež že več ne vé, kaj da piše, treba mu bo kmalo posebnega zavoda in mrzlih toplic, da si ohladi svoj srd nad slovenskimi duhovniki in nad ministerstvom; pa saj že gorko postaja in se bode lahko v čisto „nemškem“ jezeru kopal, morebiti da pride revše k pravemu umu.

Pogodbe o „tramvaju“ so menda že dovršene in se misli delo kmalo pričeti. Bog zná, kaj mislijo naši „fini“ mestni očetje, da s tem pripeljejo v naše mesto in vrbško jezero, mogoče, da čisto nemško vodo iz tako zaželjene Rene, za gotovo pa denarstveno sušico mestni blagajni in veče breme davkoplačevalcem, kteri stojé že skoro v enaki vrsti z Dunajem, le liberalno, da v tem oziru celó Dunajčane prekosite!

Vreme imamo tudi pri nas izvanredno lepo, sneg in led sta vzela slovo vsaj po ravninah, po jezeru se lahko vozimo, in drevje je že vsaj prvo pomladansko v cvetji, samo dežja bode treba, da se zemlja napoji, in Bog vari našega že tako ubozeja poljedelca pomladanskih mrazov.

Z Dunaja, 31. marca. (Novo ministerstvo, ka-li?) V nekem listu stal je nedavno telegram, da se bode grof Taaffe umaknil tirolskemu c. namestniku Widmannu, s katerim se vrše že od srede meseca januarja obravnavo, da bi sprejel predsedništvo nove vlade. V „Pester Lloyd“ pa je stala novica, da je grof Coronini edini mož, ki bi bil sposoben sestaviti začasno ministerstvo. Državni zbor naj se razpusti, in nove volitve naj se vrše prosto brez vladnega pritiska in potem naj se iz večine novega zbora sestavi nova vlada. Že samo po sebi je umevno, da so to le časnikarske domišljije, ker grof Coronini se pač ne bo vdal, da bi ga za vlado porabili samo za nekoliko časa, potem pa odslovili. K temu pa še lahko dostavljam, da grof Taaffe jako trdno stoji, in da z velikim zaupanjem gleda na prihodnje volitve za državni zbor, ki se bodo pa vršile še le drugo leto, ko poteče šestletna doba.

Domače novice.

(Bodoče volitve) v Ljubljanski mestni zbor bodo, kakor smo že poročali 21., 22. in 24. aprila. Izstopili bodo iz tretjega razreda, ker jim je čas potekel, gg. dr. Karol Bleiweis vitez Trsteniški, Fr. Peterca, Franc Goršič, Vaso Petričič in Ignacij Stupica. Poslednji se je odborništvu sicer že poprej odpovedal. Iz drugega razreda: gg. Fr. Doberlet, Alfred Ledenik in Fr. Šuklje. Iz prvega razreda: gg. Franc Fortuna in Anton vitez Gariboldi. Odpovedala sta se odborništvu v prvem razredu gg. dr. Suppan in Josip Lukmann. Volitve bodo ob omenjenih dneh dopoldne od 8. do 12. ure. Kakor znano, se odborniki, kojim so letos leta potekla, zopet lahko volijo.

(Ljubljanskim nemškutim) že več ni všeč, da hodijo Slovenci pod Tivoli na sprehod. Minoli teden bila sta gori dva za narod zaslužna možaka gg. A. in V. Na poti v gozdu sreča ju tolpa „kofetarie“ iz spodnjega Rožnika. Mimogredé oglasi se gospa M: „Die Wege unter Tivoli wären sehr schön, wenn sie nur nicht durch diese Slovenen verunreinigt würden“. Gospa, pa ne ko bi Vas morda slovenski napisi pod Tivoli v oči bodli? Kaj?!

(Hotel Südbahnhof) ima precej neotesanega natakara, ki ni Slovenec in ravno zaradi tega misli, da ima na neotesanost patent. Nedavno prideta tje dva Slovenca in v domačem jeziku zahtevata liter evička. Ker sta bila dosledna, da na natakarjevo nemško vprašanje nista hotela nemški, temveč slovenski odgovoriti, obrne jima natakara hrbet in pokliče svojega pomagača: „Sie bringens diesen da einen Liter Cviček!“ Ako natakara šobo napne, če se mu ne reče: „Herr Zahlkellner“, bi vendar moral vedeti, da se to civilnemu gostu od natakara kot postrežnika spodobi.

(Nov šaljivi list) „Jurij s pušo“, kateri bi moral že danes iziti, bo, kakor se nam poroča iz Trsta, izšel 10 dni pozneje, in to zarad policijskih zaprek.

(„Brenceljna“) je izšla šesta številka.

(Trgovinska in obrtna zbornica.) V soboto dne 29. marca je zbornica imela po dovršenih novih oziroma dopolnilnih volitvah sejo. Predsednik g. Josip Kušar pozdravi novo izvoljene odbornike in izreka zahvalo odstopivšim za njihovo večletno delovanje v zbornici. G. vladni komisar c. kr. dvorni svetnik grof Chorynski pozivlja starosto zbornikov g. Jana Horaka, da prevzame predsedstvo. Ta izreka g. predsedniku za njegovo objektivno vodstvo zahvalo. Na to se vrši po določilih § 13. zakona z dne 29. junija 1868, drž. zak. št. 85 volitev predsednika in podpredsednika.

I. Predsednikom je bil s 15 glasovi izvoljen dozdani predsednik g. Josip Kušar. Jeden glas dobil je g. Vaso Petričič, trije listi bili so prazni. Izvoljeni izjavi, da vzprejme izvolitev in da bode, če bode g. trgovinski minister volitev potrdil, vse storil, kar zahteva to častno mesto.

II. Predsednik prevzame predsedstvo in vrši se volitev podpredsednika. Petnajst glssov dobil je dozdani podpredsednik g. Jan. Nep. Horak, jeden glas g. Mihael Pakič, trije listi bili so prazni. Novoizvoljeni podpredsednik izjavlja, da bi bil želel ktere ga drugega gospoda na tem častnem mestu videti, zahvaljuje se pa za izvolitev ter izreka, da jo vzprejme. C. kr. dvorni svetnik g. grof Chorynski čestita izvoljenima na izvolitvi.

III. Tajnik g. Ivan Murnik poroča o izidu volitev, ktere ga je volitvena komisija z dopisom dne 17. marca 1884, št. 61 naznanila.

a) Od 347 trgovcev, kateri imajo pravico voliti v trgovski zbornični odsek se je volitve 264 volilcev vdeležilo. Veljavnih glasilnic bilo je le 256, in izvoljeni so bili v ta odsek naslednji gg.: Franc Kolman in Vaso Petričič s 197 glasovi, Alfred Ledenig, Ivan Knez in Josip Lozar s 193 glasovi. Za temi so dobili naslednji gg. največ glasov: E. C. Mayer 61, Mate Treun in Josip Zenari po 60, Leopold Bürger 59, in Josip Kordin 58 glasov.

b) Od 17 velikih obrtnikov, kateri imajo pravico voliti v razdelek velike obrti v obrtnem zborničnem odseku, vdeležilo se je volitve 7 volilcev. Izvoljeni so bili gg.: Ottomar Bamberg, lastnik tiskarne, in Karol Mally, fabrikant v Tržiči, s 7 glasovi in Ivan Baumgartner, fabrikant v Ljubljani, s 6 glasovi.

c) Od 32 volilcev, kateri imajo pravico voliti v obrtnem odseku v rudarski razdelek volilo je 20 volilcev. Tri glasovnice bile so neveljavne. Od 17 veljavnih glasov dobila sta gg. Pankracij Eichelter v Litiji in Karol Luckmann, vodja kranjske industrije družbe v Ljubljani po 15 glasov. In sta tedaj tudi odbornikoma izvoljena.

d) V razdelek ostalih obrti v obrtnem odseku imelo je pravico voliti 4612 volilcev; glasovalo je pa od teh le 2157 volilcev. Veljavnih glasilnic bilo je 2012, in neveljavnih 145. Izvoljena sta bila odbornikoma gg.: Jan. Nep. Horak s 1919 in Mihael Pakič s 1918 glasovi.

Vsi izvoljeni naznanili so v pravem času, da vzprejmo izvolitev. Zbornica vzame to izjavo v znanje.

IV. Odbornik g. Mihael Pakič poroča o prošnjah dvajsetih obrtnikov, da bi se jim dovolilo rokodelsko obrt nastopiti in samostalno izvrševati.

1. Janez Južek prosi, naj bi se mu dovolilo nastopiti in samostalno izvrševati obrt frizerja (lasopleta) in brivca.

Odsek je z ozirom na to, da je prosilec dokazal, da je več let omenjeno obrt v Celovci samostalno vodil, dalje z ozirom na ukaz trgov. ministra, izdan sporazumno z ministrom notranjih rečij dne 14. jan. 1884, št. 46.987, s katerim se določuje, da se tudi s tem sposobnost za obrt dokaže, če je kdo samostalno več let vodil obrt, predlagal: C. k. vladi se nasvetuje, naj prošnjo usliši, ker je prosilec zadostil temu, kar § 14 zakona z dne 15. marca 1883 drž. zak. št. 39 in ministerski ukaz izdan dne 17. septembra 1883 drž. zak. št. 149, določujeta.

Predlog se sprejme.

2. Rudolf Peterlin iz Ljubljane prosi, naj bi se mu dovolilo nastopiti in samostalno izvrševati obrt čevljarja. Ker je prosilec dokazal, da ima one sposobnosti, ktere tirja omenjeni zakon in ministerski ukaz, zato se odsek strinja s predlogom mestnega magistrata ter nasvetuje slavni c. k. deželni vladi, naj prošnji ugoti.

(Dalje prih.)

Razne reči.

— Mlad trgovec iz Bušovic na Moravskem zadel je pri poslednjem žrebanju lozov „rudečega križa“ glavno dobitko. Društvo, oziroma dotični bankir se je pa branil zadetih 100.000 gld. izplačati, ker je bil loz ob kraju, kjer se je držal matice, iz začetka valovito odstrižen, sedaj pa na gladko. Sorodniku trgovca se je zdelo, da bi bil loz lepši, če bi ga ob kraju, kjer je tako „cifast“, na gladko pristrigel, kar se je tudi zgodilo. Ker ga bankir le ni hotel izplačati, je mladi trgovec tožil in sodnija mu je priznala pravico, da se mu mora loz izplačati, ter mu ob enem zadeto svoto 100.000 goldinarjev sodnijskim potom nakazala.

— Na nenavaden način se je umoril mlad kmet in bivši kovač na Nemškem. Pogoltnil je 15 cigar in pol kilograma tobaka ter popil na to 17 steklenic piva. Umrl je po tridnevni hudih mukah.

Telegrami.

Dunaj, 1. aprila. Dunajsko redarstveno ravnateljstvo objavilo je poročilo o delovanju anarhistov, kjer razkriva zvezo raznih hudodelstev od Merstallingerjevega umora pa do najnovejših atentatov. Zaprti Stellmacher in Kammerer sta bila člana Mostovega izvrševalnega odbora iz Novega Jorka, ki sta se vdeležila Hlubekovega, Blechovega in Eisertovega umora. Dalje sta morila v Strassburgu in Stuttgartu.

vega umora. Dalje sta morila v Strassburgu in Stuttgartu.

Sofija, 1. aprila. Na narodnem taboru sklenilo se je na to delati, da se bodo zamogli nadjati, da bodo vevlasti obe Bolgariji združili.

Berolin, 31. marca. V poslaniški zbornici odgovoril je naučni minister Gossler na interpelacijo Jazdzevskega, če je li vlada pri volji tudi za poznanjsko-gnezenjsko nadškofijo dovoliti državne dohodke, kakor je to storila pri Kölnski škofiji, ako ne, naj navede dotične vzroke. Gossler je rekel, da vlada za poznanjsko-gnezenjsko škofijo ne misli kaj takega narediti, vzrokov pa tudi neče povedati, zakaj da ne.

Kahira, 1. aprila. Obsodili so na smrt dva sudanska paši zaradi izdaje in zgubljene bitve pri Halfiyhu. Mahdi pravi, da ne mara sultan v Kordofanu postati.

Tujci.

29. in 30. marca.

Pri **Matič:** Rosenbaum, kupec, z Dunaja. — Dr. Tomann, iz Trsta. — Baron Schönberger, zasebnik, iz Radolice. — Wintz in Gerstl, kupeca, z Dunaja. — Karl Spiller, kupec, iz Mardorf. — D. Zimer, zasebnik, iz Trsta. — Avg. Höchsmann, c. k. ravnatelj, iz Celoveca.

Pri **Slonu:** G. Hauri, kupč. potovalec, iz Marseille. — Schneider in Speiser, kupeca, z Dunaja. — Avgust Fischel, kupč. potovalec, iz Brna. — Karl pl. Taseh, c. k. častnik, s soprogo, iz Beljaka. — Cuttin, zasebnik, iz Kamnika.

Pri **Tavčarji:** Karl Gross, gled. igralec, z Dunaja. — Hillenbach, grajšček, s Hrvaškega.

Pri **Bavarskem dvoru:** S. Leipnik, kupč. potovalec, z Dunaja. — Josip Rihar, posestnik, iz Trnovega.

Pri **Virantu:** Poš in Perko, zasebnika, iz Žužemberka. J. Kutnar, učitelj, z Dolenjskega.

Pri **Južnem kolodvoru:** Scharz, kupec, z Dunaja. — Ferd. Ewigstein, c. k. major v pokoj, s soprogo, z Dunaja. — Josip Pucher, s soprogo, iz Gradea. — Alojzij Suchentin, zasebnik, iz Gradea.

Eksekutivne dražbe.

3. aprila. 1. e. dzb. pos. Janez Tančelj iz Sernjaka št. 3, Lašice. — 2. e. dzb. pohištvo Jožefa Mave, Dunajska cesta št. 10. Ljubljana. — 2. e. dzb. pohištvo Engelberta Schwarca Petrova cesta št. 16. Ljubljana.

4. aprila. 1. e. dzb. pos. Marka Vivoda iz Bojane vasi, 1000 gl. Metlika.

Dunajska borza.

31. marca.

Papirna renta po 100 gld.	79 gl. 95	kr
Sreberna „ „ „ „	81 „ 15	„
4% avstr. zlata renta, davka prosta	101 „ 85	„
Papirna renta, davka prosta	95 „ 40	„
Ogerska zlata renta 6%	121 „ 50	„
„ „ 4%	91 „ 75	„
„ „ papirna renta 5%	88 „ 50	„
Kreditne akcije	160 gld. 324 „ 30	„
Akije anglo-avstr. banke	200 gld. 116 „ 60	„
„ avstr.-ogerske banke	844 „ —	„
„ Länderbanke	113 „ 60	„
„ avst.-oger. Lloyd v Trstu	578 „ —	„
„ državne železnice	319 „ —	„
„ Tramway-društva velj. 170 gl.	234 „ 90	„
4% državne srečke iz l. 1854	250 gl. 124 „ 25	„
4% „ „ „ 1860	500 „ 137 „ —	„
Državne srečke iz l. 1864	100 „ 170 „ 25	„
„ „ „ 1864	50 „ 170 „ —	„
Kreditne srečke	100 „ 174 „ —	„
Ljubljanske srečke	20 „ 23 „ —	„
Rudolfove srečke	10 „ — „ —	„
Prior. oblig. Elizabetine zap. železnice	108 „ 75	„
„ Ferdinandove sev.	105 „ 75	„
5% štajerske zemljišč. odvez. obligac.	104 „ 50	„
London	121 „ 30	„
Srebro	— „ —	„
Ces. cekini	5 „ 68	„
Francoski napoleond.	9 „ 61	„
Nemške marke	59 „ 25	„

Nov in nerabljen

HARMONIUM

r. preč. gosp. Silvestra Keše-ta je na prodaj. Veljal je 225 gld.; sedanja cena se izve pri (1) vredništvu „Slovenca“.

Izvrstni med

(garantiran pitancee)

v plehastih škatljah po 5 kil (kila po 60 kr.), škatlja 30 kr.

se dobiva proti poštnemu povzetju ali pa proti (17) gotovi plači pri

OROSLAV-u DOLENC-u, svečarji v Ljubljani.